

*De vlieger
en de vanger*

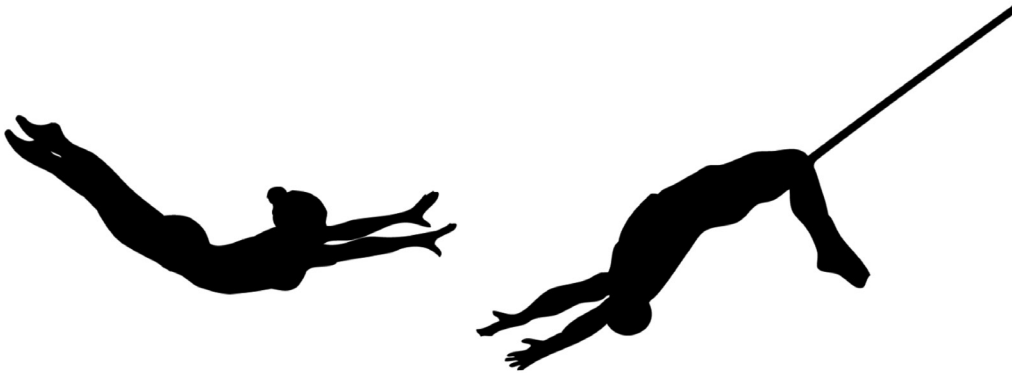

*Een
ongewoon
verhaal
over
vrijheid*

De vlieger en de vanger

Henri Nouwen
en
Carolyn Whitney-Brown

Adveniat

De vlieger en de vanger

Henri Nouwen & Carolyn Whitney-Brown

Oorspronkelijke titel: *Flying, Falling, Catching*

Oorspronkelijke uitgever: Harper Collins

@2022 The Henri Nouwen Legacy Trust en

Carolyn Whitney-Brown

Nederlandse uitgave

@2024 Adveniat, onderdeel van

Jongbloed Christelijke Media - Leeuwarden

Eindredactie: Leo Fijen

Vertaling: Joost Mulder

Prepress: Gerwin Roffel

Grafische vormgeving omslag: Jeanine van Poppel

Uitgeverij Adveniat

Celciusweg 41

8912 AM Leeuwarden

+31 (088) 326 33 40

info@adveniat.nl

adveniat.nl | jongbloedmedia.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 9789493279322

NUR 728

*voor Geoffrey Whitney Brown,
omdat niemand alleen vliegt*

*De allereerste keer dat ik de Flying Rodleighs zag
was het alsof ik alles zag wat belangrijk is in het leven.
Ik zag het in één act samenkomen.*

- HENRI NOUWEN

*In de tien minuten die volgden ving ik op de een of
andere manier een glimp op van een wereld die me
tot dan toe was ontgaan, een wereld van discipline en
vrijheid, diversiteit en harmonie, risico en veiligheid,
individualiteit en gemeenschap, maar vooral van
vliegen en vangen.*

- HENRI NOUWEN

TEN GELEIDE

Het was december 1995. Samen met zijn nichtje Laura huppelde Henri Nouwen letterlijk Ahoy in Rotterdam binnen. Met grote letters stond er aan de buitengevel 'Kerstcircuit'. Henri was zo opgetogen, want ik zou voor het eerst zijn nieuwe vrienden 'The Flying Rodleighs' ontmoeten. Ik was eveneens opgetogen, want ik had toestemming gekregen om een documentaire te maken in het kerstcircuit over de relatie van Henri met 'The Flying Rodleighs' en de betekenis daarvan in zijn leven. Een paar maanden daarvoor zou ik met Henri een ander programma gaan maken. Ik belde hem op en zei: 'Henri, tot over een paar dagen.' Het bleef even stil aan de lijn. Toen zei Henri: 'Jan, ik kom niet, ik heb toch iets zo bijzonders ontdekt!' Ik bleef ook even stil. Henri begon enthousiast te vertellen over zijn ontdekking van de Zuid-Afrikaanse trapeze-artisten. En weer verraste Henri mij. Het was opnieuw 'Ik zie, ik zie wat jij niet ziet', niet voor de eerste keer in zijn leven. Vele duizenden hadden ademloos naar de acrobatische acts van de trapezeartisten gekeken. Maar ze hadden niet gezien wat Henri ziet. Henri vertelde mij dit terwijl ik naast hem zat in dat kerstcircuit en ik hem vroeg: 'Wat zie je nou Henri.' Henri zei: 'Ik zie vrijheid, discipline, vriendschap, ik zie schoonheid, hart en geest. Alles klopte in die ene act, daar komt alles samen. Daar komt het allemaal bij elkaar.'

Wat Henri zag was ook bijzonder: dat 'The Flying Rodleighs' als het ware één lichaam vormden, één geheel. Als één lid van het lichaam niet goed werkt, dan doet het hele lichaam het niet. Henri kon ongelooflijk genieten van de trapezeacts. Hij zat daar zo blij als een kind. Hij vertelde mij dat het zo bijzonder is om te zien dat de act alleen werkt als de trapezeartiest de volledige aandacht aan de ander geeft, volledig in het moment is. 'Kijk' riep Henri, terwijl de artiesten boven ons hoofd de mooiste salto's maakten: 'de eigenlijke held van de trapezeact is niet zo zeer de vlieger, waar iedereen altijd voor applaudisseert, de vlieger die de sprongen maakt, de vlieger die tweevoudige salto's aandurft, de vlieger die de drievoudige salto's toont, maar de eigenlijke held is de vanger, de artiest die in die zwevende vangstoel zit. Want de vanger is degene waar de vlieger volledig op moet vertrouwen. Er is één fout die de vlieger kan maken: om de vanger te willen vangen. De vanger moet vangen en de vlieger moet vliegen.'

En dat is een prachtig beeld van God. Dat we ons mogen overgeven aan Hem. In ons leven, in ons doen en in ons handelen. Want hoe de situatie in ons leven ook is, je mag erop vertrouwen dat God je zal opvangen. Dus: vlieg erop los, de Vanger is er! Ik was op de laatste avond van zijn leven bij Henri en mocht meemaken hoe de rusteloze zoeker gevonden werd door De Vanger. Eindelijk Thuis.

Jan van den Bosch

INHOUD

Voorwoord: september 1996	15
I De oproep	21
II Vallen	51
III Teamwerk	99
IV Vertrouw de vanger	129
V Vliegen	183
Nawoord	227
Dankwoord	233
Boeken waaruit geciteerd wordt	239
Afkorting	242
Noten	243

VOORWOORD

September 1996

De vijf leden van trapezegroep de Flying Rodleighs waren met stomheid geslagen toen ze telefonisch bericht kregen van Henri's overlijden. Bij hun eerstvolgende optreden, vlak voordat ze hun opvallende zilverkleurige capes aflegden, haalde Rodleigh Stevens diep adem en droeg in een korte toespraak het optreden op aan de nagedachtenis van hun vriend Henri Nouwen.

Op de dag van Henri's begrafenis reden Rodleigh Stevens en zijn vrouw en collega Jennie Stevens de ruim 270 kilometer naar de St. Catharinakathedraal in Utrecht. Terwijl ze opkeken naar de gotische stenen bogen die de reusachtige ruimte bekroonden verbaasden ze zich over de grote opkomst.

'Dit hadden we kunnen weten,' fluisterde Rodleigh Jennie toe. Ze wisten dat Henri beroemd was door de in de miljoenen lopende totale oplage van zijn in tientallen talen vertaalde boeken. Ze wisten dat Henri een rooms-katholieke priester uit Nederland was, hoogleraar aan de universiteiten van Yale en Harvard, en dat hij in de afgelopen tien jaar zijn academische loopbaan vaarwel had gezegd om in Canada te gaan leven te midden van mensen met een verstandelijke handicap.